

[Veistrup.]

Da baade Sagkundskaben og Erfaringen i vid Udstrækning er samlet inden for denne Institution, vil det være rimeligt, at disse Sager henlægges hertil.

Hvad Bestemmelserne om Ankefrist og Paataleret angaar, har jeg ingen Indvendinger at gøre. Det forekommer mig, at en Frist af en Maaned, saaledes som det er fastsat, i Almindelighed maa være tilstrækkelig. Men jeg indrømmer — det blev berørt af det ærede Medlem, der nys talte —, at det kan være nødvendigt at undersøge, om ikke Folk, som opholder sig paa Grønland, bør komme ind under en anden Regel.

De Bestemmelser, som findes i § 12, hilser jeg med særlig Tilfredshed; det vilde være urimeligt, om der skulde kunne afsluttes Retshandler om de Krav, der her er Tale om. Det vilde være ganske urimeligt, hvis noget saadant kunde ske, saa meget mere som de berettigede som oftest er unge Mennesker. Hvis vi ikke havde denne Regel, vilde de kunne komme ud for Forhold, som dette Forslag netop tager Sigte paa at hindre.

Jeg vil gerne rette et Spørgsmaal til den højtærede Socialminister. I § 13 siges det:

„Ydelserne efter denne Lov bestaar, foruden i Sygebehandling m. v. under visse Forhold, i

- a) Dagpenge,
- b) Rente, jfr. herved § 27,
- c) Begravelseshjælp.“

Jeg sammenholder dette med Bestemmelserne i § 21, Stk. 1, og § 27, § 21, Stk. 1, siger:

„Invaliditetserstatning ydes i Form af en aarlig Rente, der, for saa vidt den ikke kapitaliseres, jfr. § 27, løber, saa længe paagældendes Erhvervssevne er forringet med 5 pCt. eller derover som Følge af Ulykkestilfældet eller Sygdommen.“

I Overensstemmelse hermed siger § 27, Stk. 1, i Begyndelsen:

„Saafremt Direktoratet skønner det formaalstjenligt, kan den aarlige Rente efter nærværende Lov omsættes til et Kapitalbeløb, naar den renteberettigede samtykker heri.“

Renten kan altsaa kapitaliseres, og det kapitaliserede Beløb kan udbetales til den tilskadekomne.

Jeg vil da gerne spørge den højtærede Minister: Skal denne Afgørelse træffes med det samme? Skal det afgøres med det samme, om det skal være en Rente eller et kapitaliseret Beløb, der udbetales? Jeg gør opmærksom paa, at de berettigede som oftest er ganske unge Mennesker, som

maaske ikke engang har naaet Myndighedsalderen; det kan derfor vanskeligt tænkes, at de skulde kunne starte selvstændigt Erhverv eller Forretning. Jeg tror, det bedste vilde være, om man foreløbig, indtil i hvert Fald Myndighedsalderen var naaet, tilstod dem en Rente for saa paa et senere Tidspunkt at erstatte den, hvis vedkommende Invalid vilde starte en Forretning af den ene eller den anden Karakter eller gaa ind i et selvstændigt Erhverv, af hvad Art det maatte være, med det kapitaliserede Beløb.

Dette vilde efter min Opfattelse være meget formaalstjenligt, og jeg spørger derfor den højtærede Minister, om der ikke var Mulighed for at gennemføre en Ordning af den Karakter. I saa Fald kunde, hvis det kapitaliserede Beløb senere skulde udbetales, en Afgørelse træffes paa Grundlag af en Anbefaling fra det sociale Udvalg eller maaske fra en anden Institution, som man maatte mene det rigtigt, at Invaliden fik en Erklæring fra.

Jeg er bange for, det vil virke uheldigt, hvis de unge Mennesker altid er i Stand til at faa det kapitaliserede Beløb udbetalt. Der staar i § 27:

„... kan ... omsættes til et Kapitalbeløb, naar den renteberettigede samtykker heri“.

Men mon den renteberettigede ikke *altid* vil samtykke? Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister at overveje, om der ikke var Rimelighed i at gaa til den Ordning, jeg her har nævnt. Jeg tror, det vilde være det heldigste.

Jeg skal ikke fremkomme med yderligere Bemærkninger ud over denne, at det forekommer mig, at det ærede Medlem, som sidst talte, drog nogle ret vidtgaende Slutninger af Lovforslagets Fremkomst, i hvert Fald Slutninger, som ligger betydeligt uden for det Forslag, vi her behandler.

Socialministeren (Steincke): Jeg takker samtlige ærede Ordførere for den Modtagelse, Lovforslaget har faaet, og skal, forinden jeg gaar over til at besvare Enkeltheder, søge at klare to meget omfattende Spørgsmaal, der er blevet rejst.

Det første Spørgsmaal kom fra det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Stegger Nielsen), der for saa vidt beklagede, at denne Sag ikke havde været ordnet samtidig med Socialreformen, og syntes at befrygte, at der stadig vilde dukke omfattende Udgiftslove op, efter at jeg havde faaet narret Venstre til at vedtage Socialreformen — det sidste dog sat i Gaaseøjne. Maa jeg